

Vanop deze plek hebben we een prachtig uitzicht. We kunnen de baai van Sougia zien alsook Sougia zelf, de baai van Lissos en zelfs het schiereiland Paleochora.

Uit een buisje dat tussen de stenen uitsteekt, komt er een fijn straaltje water. Dit water wordt opgevangen in een bakje en vervolgens gaat het via een darmpje ergens naartoe, naar waar weet ik niet. Maar zo zie je maar hoe kostbaar water is in dit gebied.

De wandeling die we vandaag doen is wederom een gedeelte van de E4. Het gedeelte van de E4 gelegen tussen de dorpen Agia Roumeli en Sougia (Kaap Tripiti ligt er middenin) staat er om bekend als zijnde zeer gevaarlijk. Op dit stuk zijn er immers al meerdere doden gevallen.

Je hebt immers twee dagen nodig om het traject Agia Roumeli-Sougia af te leggen via een zeer ruig landschap. Op dit traject heb je tevens minstens 6 liter water nodig. De meeste dodelijke slachtoffers zijn dan ook omgekomen door uitdroging. Gelukkig dienen wij maar een half traject te doen.

Bij goed weer kunnen we, heel in de verte, het Griekse eilandje Gavdos zien. Het is het meest zuidelijke eiland van Europa en telt slechts 45 inwoners. Het zijn eigenlijk twee families die er

leven. Ooit woonden er meer dan 8.000 mensen. Dit was gedurende de eerste Byzantijnse periode toen het eiland zelfs een aartsbisschop had. Tijdens het Venetiaanse bewind werd het eiland verlaten, toen piraten er hun toevlucht zochten. Ondanks de kleine bevolking van Gavdos is er in het hoofdstadje Kastro een postkantoor, een dokter en zelfs een politieagent.

In Gavdos zijn er slechts een paar kamers te huur. Gavdos is 9 km lang en 4,5 km breed. Het heeft geen zoetwaterbronnen en maakt voor de drinkwinning gebruik van in citernen opgevangen regenwater. Het eiland heeft ook geen eigen energiecentrale en energie wordt

opgewekt met generatoren, die 's nachts meestal worden uitgezet. Archeologische vondsten hebben aangetoond dat Gavdos al 3.000 jaar voor Christus bewoond werd. De inwoners worden omschreven als nors en eigzinnig. Ze houden niet van toeristen of van buitenlanders. Er zijn ook maar weinig Kretenzers die Gavdos bezoeken. Gavdos ligt 36 km ten zuiden van Kreta.

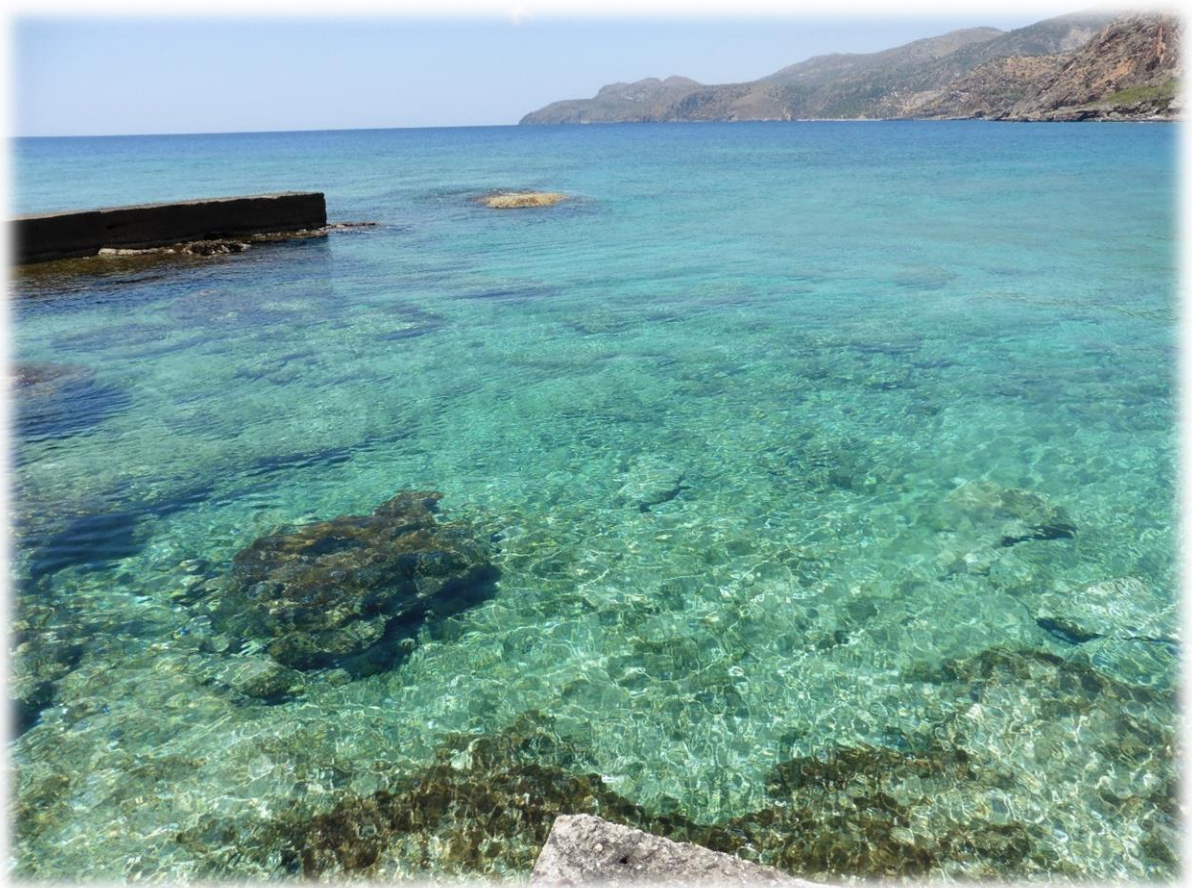

Tijdens de afdaling maken we een ommetje naar de kust waar we rustig onze picknick kunnen opeten in de schaduw. Op deze plaats staat tevens de tweeschepige kapel Agios Antonios. Het zijn eigenlijk twee Grieks-Orthodoxe kerken. Het zijn er twee voor het geval er eentje

gesloten is door omstandigheden dan kan er nog altijd een viering doorgaan in het tweede kerkje. Op 1 en 2 juli zijn er hier vieringen en is er een festival. Ook dan wordt er hier overnacht. Krenzers zijn duchtige feestvierders!

Het azuurblauwe water kan niet helderder zijn als hier. Wie een badpak bij heeft en tijd heeft kan hier rustig een baantje trekken. Er zijn, op deze plaats, tevens meerdere natuurlijke

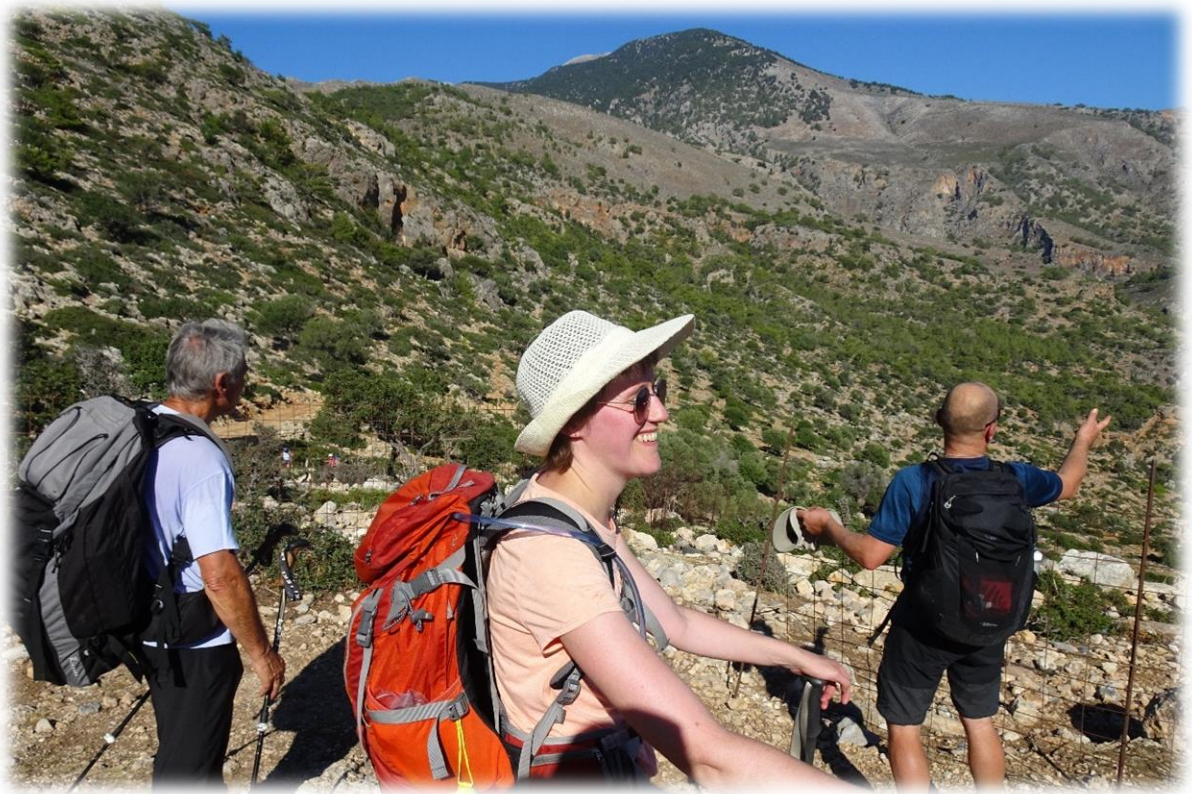
zwembaden. De oevers van Agios Antonios zijn voornamelijk bedekt met rotsen en kiezels, terwijl er veel pijnbomen rond zijn. Deze plek is geschikt voor naturisme, kamperen, vissen en snorkelen. Er zijn geen faciliteiten in de omgeving, alleen zon, bomen en zee!

In dit gebied hebben archeologen verschillende graven ontdekt uitgehakt in de rotsen. Ook inscripties werden hier gevonden in holen en grotten.

Elke dag krijgen we een picknick mee van Wanda, de uitbaatster van het restaurant waar we elke dag gaan eten.

Voor we aan onze laatste afdaling van de dag beginnen nemen we nog even een rustpauze.

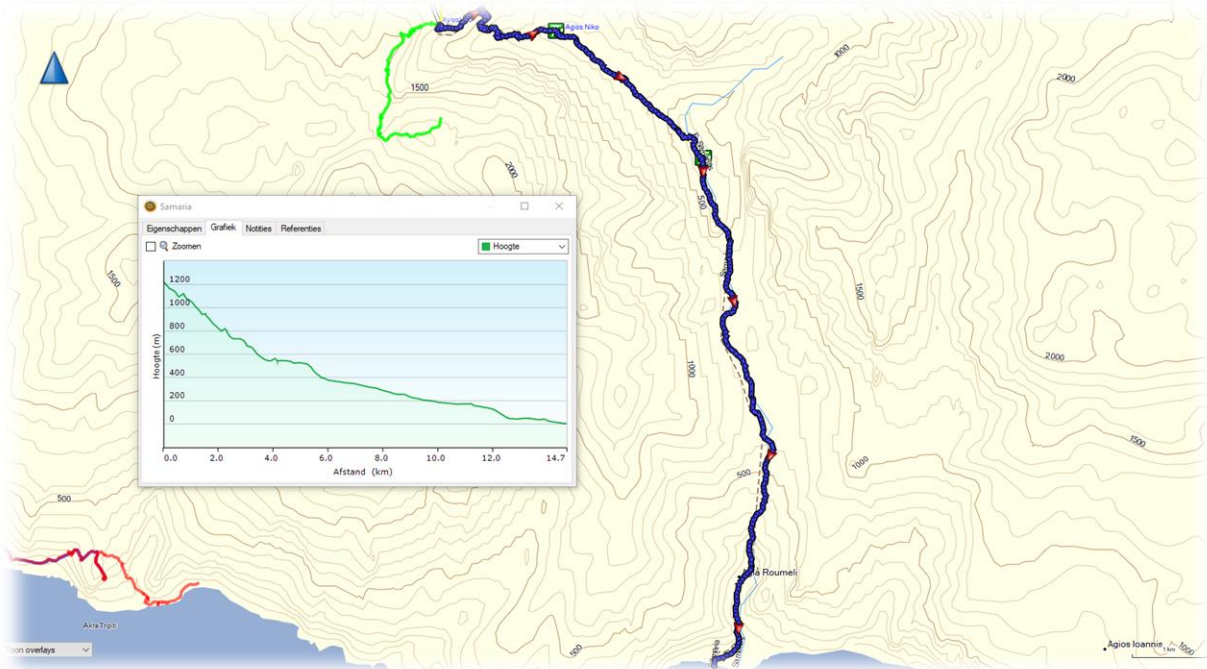

Om 19.00 uur schuiven we aan tafel bij Wanda waar we een heerlijke maaltijd voorgeschoteld krijgen.

Dinsdag 8 oktober 2024

Soort : Wandeling in lijn
Plaats : Samaria kloof
Afstand : 16 km
Stijgen : 100 m
Dalen : 1250 m
Duur : 7 uur

Op weg naar de Samaria kloof moeten de taxi's even halt houden voor een kudde geiten die een gedeelte van de traat inpalmen.

Vorige reis was het de herder die met zijn kudde geiten de gehele straat innam. De herder verplaatste zich toen met een bromfiets.

Van in de Samariakloof heb je zicht op de berg Gingilos (2080 m). Van de bijna 40 tweeduizenders van de Lefka Ori (witte bergen) wordt de Gingilos wegens het fantastische uitzicht , vanop de top, het meest bezocht.

De Samariakloof is sedert 1962 een Nationaal Park. Het is de langste bewandelbare kloof van Europa. Op sommige plaatsen zijn de wanden meer dan 500 m hoog.

Elke ochtend om 06.00 uur beslist de overheid of ze al dan niet de kloof zullen openstellen voor het publiek. Bij het minste vermoeden dat er een onweer kan plaatsvinden blijft de kloof

gesloten. De kloof blijft ook gesloten wanneer de zee te woelig is en de ferry's mogelijks niet aanmeren in Agia Roumeli, het eindpunt van de Samaria-kloof.

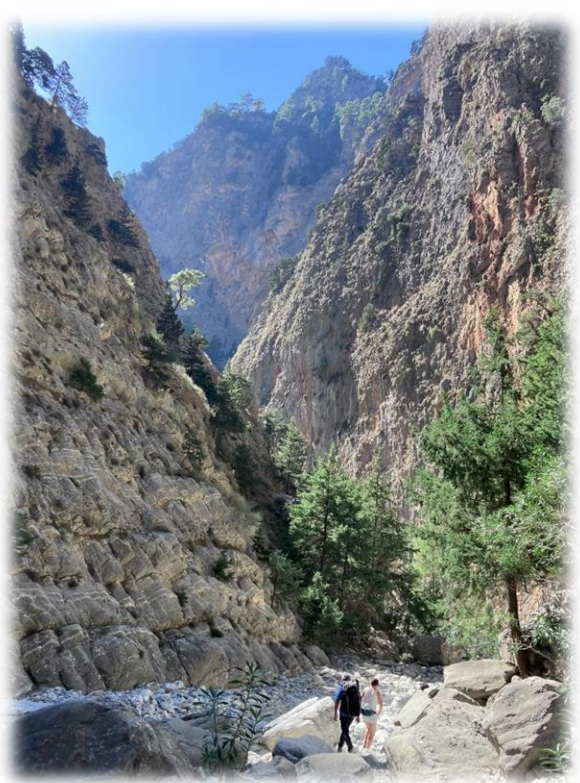

Op regelmatige plaatsen is er een hulppost die tevens over een lastdier beschikken om eventuele gekwetsten uit de kloof te brengen.

De weerkundige dienst van Kreta volgt het weer op van minuut tot minuut. Als er zich toch plots een onweer ontwikkelt in de buurt van Kreta wordt de Samaria-kloof meteen

geëvacueerd. Eerst worden de mensen die zich in de buurt van de IJzeren Poort bevinden naar hoger gelegen gebied gebracht. Als er boven de kloof een onweer uitbarst dan stijgt het waterpeil zienderogen, meters hoog, ter hoogte van de IJzeren Poort.

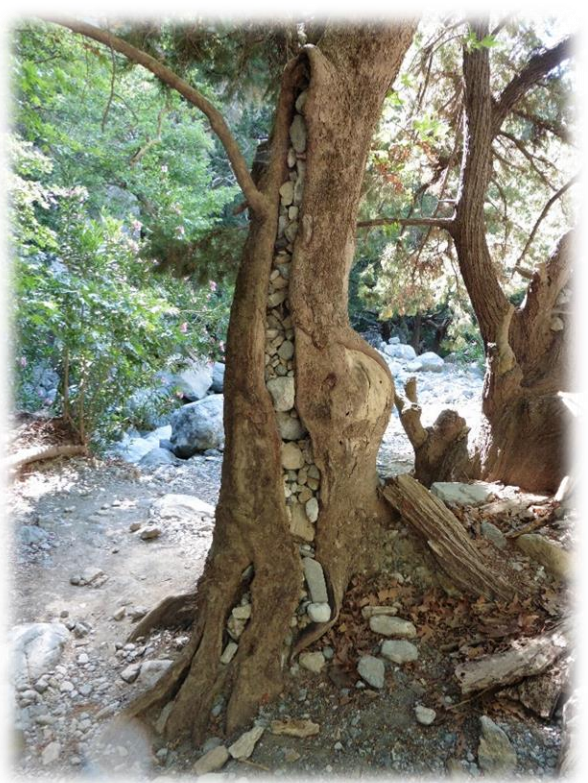
Het riviertje van de Samariakloof levert het drinkwater voor het dorp op het einde van de kloof, Agia Roumeli.

De Samaria-kloof is open van 1 mei tot half oktober. In de wintermaanden is de kloof gesloten. Boven ligt er immers sneeuw en in de rivierbedding is er dan te veel water.

Ook in de Samaria-kloof heb je regelmatig een kapelletje dat toegankelijk is voor het publiek. Maar alle interieurs lijken wel wat op elkaar.

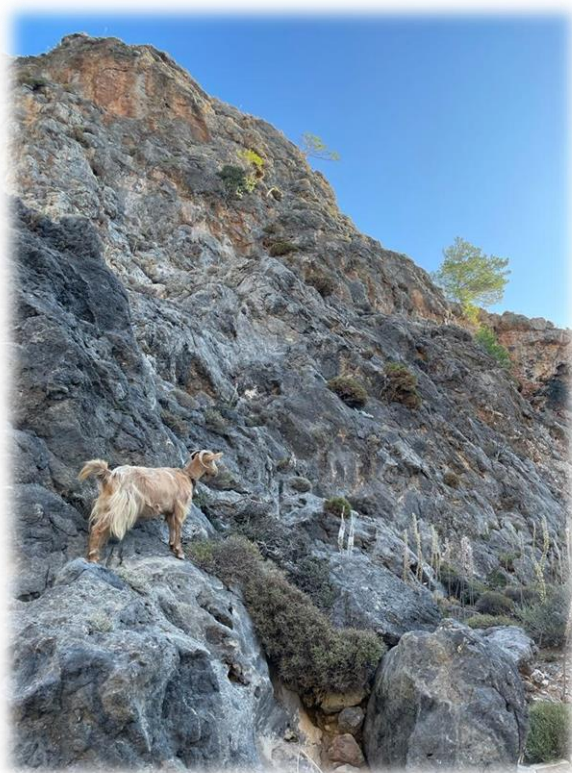
Op regelmatige plaatsen kom je een bronnetje tegen met drinkbaar water. De foto rechts onder, is duidelijk een steeneik.

Ongeveer halverwege de kloof komen we in het oude, niet meer bewoonde dorp, Samaria. Het kerkhof is er nog steeds.

Een zware steen wordt wat ondersteund met een hele hoop dikke takken.

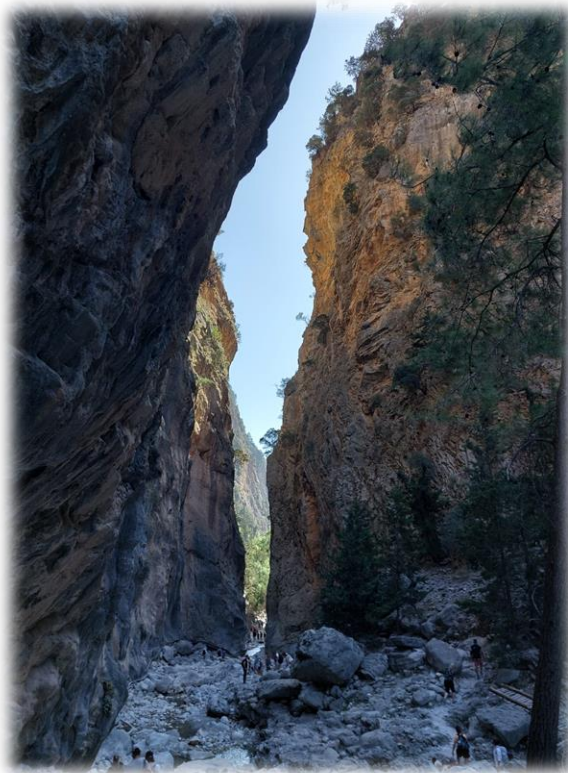
Geiten zijn in staat om zich in sobere omstandigheden heel goed te handhaven en voort te planten. Daarom werden zij vroeger vaak door arme mensen gehouden, in plaats van koeien.

Zij eet graag gras, kruiden, groenten, plantenscheuten, bladeren en boomschors. Een geit is een herkauwer.

Gemzen daarentegen hebben een geitachtig uiterlijk. Beide geslachten dragen horens, maar die van het mannetje zijn groter dan die van het vrouwtje. De hoorns zijn maximaal 32 cm lang. Ze staan recht omhoog maar buigen aan het eind als een haak naar achteren.

Gemzen eten in de zomer allerlei plantaardig voedsel, als grassen en kruiden, knoppen, naalden, schors en twijgen. In de winter voeden ze zich met mossen en korstmossen. Het zijn

dagdieren, die in de middag rusten. Vrouwtjes en hun jongen leven in kuddes, die uit wel honderd dieren kunnen bestaan.

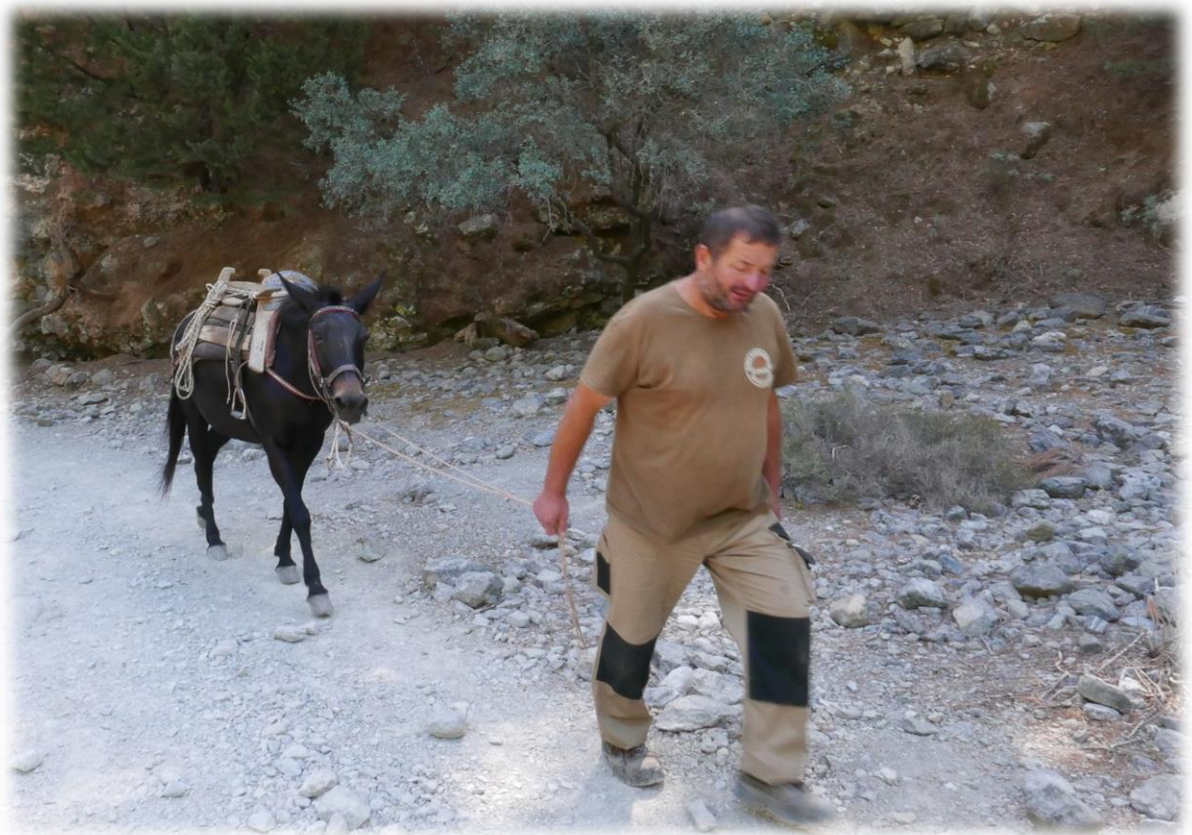
Mannetjes gemzen leven voornamelijk solitair, behalve in de bronstijd. De gems kan zo'n tweeëntwintig jaar oud worden in gevangenschap en vijftien tot zeventien jaar in het wild. Belangrijke natuurlijke vijanden zijn de Lynx en de wolf. Het zijn behendige klimmers, die

eenvoudig van rots naar rots springen. In de zomer en de herfst leven ze voornamelijk op alpenweiden rond en boven de boomgrens.

Er leven geen mensen meer in het spookdorpje Samaria. In 1965 zijn hier de laatste bewoners vertrokken.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog wist de Griekse regering op voorhand dat de Duitsers hun land gingen binnenvallen. De tactiek van de Duitsers bestond er in om meteen alle havens te

bezetten zodanig dat ze de regeringsleden konden arresteren. De voltallige Griekse regering wist echter te ontsnappen via de Samaria-kloof. In Agia Roumeli stond er een Engelse onderzeeër hen op te wachten en werd de Griekse regering overgebracht naar Engeland.

De Samaria-kloof is zo'n 14 miljoen jaar geleden ontstaan. Door erosie werd de kloof steeds dieper. In 1962 is de Samariakloof tot nationaal park bestempeld, vanwege de bijzondere planten en zeldzame dieren. (zoals de bedreigde Kri-Kri-geit).

De boer kan hier geen tractor gebruiken. Hij werkt hier nog op de aloude manier. Maar ik zie een doos van Zanusi, zou het misschien een bestelling zijn van Bol.com of van Coolblue?

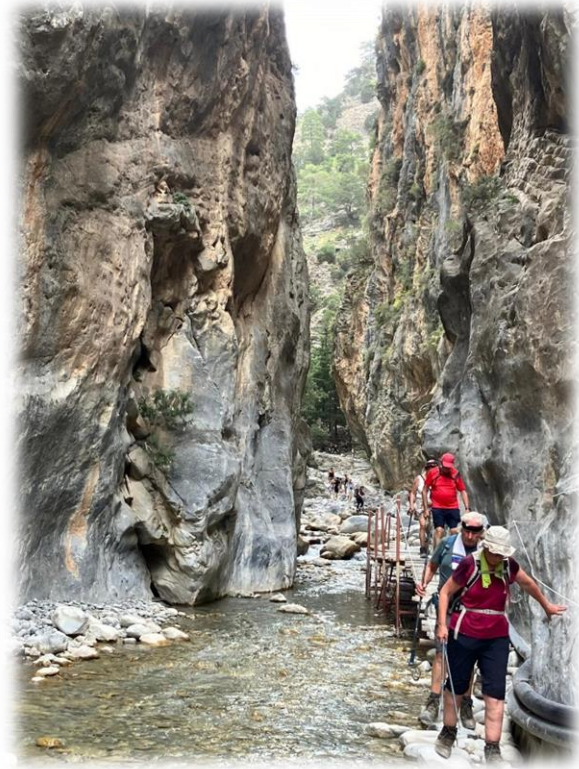
Als men op internetforums gaat kijken dan leest men verschrikkelijke verhalen over de Samaria-kloof. Evenwel is deze wandeling niet zo moeilijk als velen beweren. Aan de schoenen en de wandeluitrusting kan je zien dat veel van deze mensen die de kloof afdalen

geen echte wandelaars zijn maar zwembadtoeristen die dan op het einde van hun verlof de Samaria-kloof willen afdalen omdat nu eenmaal iedereen het doet. Het zijn uiteraard die mensen die onderweg in de problemen komen. Van onze groep heeft niemand problemen gehad.

Het smalste gedeelte noemt men de IJzeren Poort maar daar is nooit een poort geweest en niemand weet nog vanwaar deze benaming afkomstig is. Op deze plaats is de kloof minder dan 4 m breed. In de Libische Zee zwemmen pijlinktvissen, zwaardvissen, octopussen, kreeften, dolfinen, dwergpotvissen en vinvissen. De vinvis (een soort walvis) is de grootste vis die men er aantreft. De vinvis kan tot 26 m lang worden en weegt 30 tot 80 ton.

Er leven ook twee haaiensoorten, de grootoogvshaai, die totaal ongevaarlijk is voor de mens en de haringhaai. Deze laatste is wel gevaarlijk voor de mens al zijn aanvallen zeer

uitzonderlijk. Als er al eens een mens wordt aangevallen dan is het een duiker in diepere wateren. Uiteraard zijn er nog tientallen andere soorten, kleinere, vissen die men er aantreft.

